RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 60.565 van 27 juni 1996
in de zaak A. 60.069/VII-12.730.

In zake : Luc CORNETTE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ch. MASSON,
kantoor houdende te BRUGGE,
Lauwerstraat 19

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Vidtstraat 62.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Luc CORNETTE op 27 september 1994 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 25 juli 1994 waarbij zijn beroep tegen het besluit van 24 februari 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de vergunning om te Torhout, Kortemark-Ellestraat 3, een varkens- en rundveefokkerij uit te breiden met 44 zeugen, 305 mestvarkens en 361 m^3 mest tot een totale capaciteit van 215 zeugen, 1.505 mestvarkens, 16 runderen, 1.890 m^3 mest, 2.500 l propaangas en 11.000 l mazout, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gezien het arrest nr. 53.234 van 11 mei 1995 waarbij de debatten worden heropend en waarbij het bevoegde lid van het Auditoraat wordt belast met het opstellen van een aanvullende verslag;

Gezien de aanvullende nota's van de verzoekende en verwerende partijen;

Gezien het aanvullend verslag van Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 6 juni 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DERIDDER die, loco Advcocaat Ch. MASSON verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat Fr. DE BISSCHOP, die verschijnt voor de verwerende partij

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar tweede middel de schending aanvoert van artikel 357, § 4, 1˚, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (VLAREM II); dat de verwerende partij van oordeel is dat bewuste bepaling correct werd toegepast;

Overwegende dat blijkens de aanhef van het bestreden besluit de bestreden weigering van de vergunning uitsluitend steunt op de overweging "dat de gevraagde exploitatie strijdig is met artikel 357 van titel II van het Vlarem"; dat met het arrest nr. 52.260, inzake de v.z.w. Koninklijk Verbond der Belgische Schuttersverenigingen, van 16 maart 1995, VLAREM II door de Raad van State werd vernietigd; dat derhalve, zoals ook door de verwerende partij wordt erkend, gelet op de terugwerkende kracht van de na het instellen van voorliggend beroep tussengekomen vernietiging van Vlarem II, de bestreden weigering geen wettige grondslag lijkt te

hebben; dat het middel de Raad van State ertoe noopt te antwoorden op de vraag of VLAREM II al dan niet correct werd toegepast door de verwerende partij; dat de Raad bij het onderzoek van de ernst van dat middel niet kan voorbijgaan aan het zich opdringende nieuw rechtsfeit van de vernietiging van VLAREM II; dat het middel aldus beschouwd ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State betreft, de verzoekende partij met concrete gegevens aannemelijk maakt dat ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het overleven van haar bedrijf in het gedrang komt; dat de verwerende partij dan ook ten onrechte voorhoudt dat het ingeroepen nadeel door verzoeker is omschreven als een louter financieel nadeel;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

> "(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 25 juli 1994 waarbij zijn beroep tegen het besluit van 24 februari 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de vergunning om te Torhout, Kortemark-Ellestraat 3, een varkens- en rundveefokkerij uit te breiden met 44 zeugen, 305 mestvarkens en 361 m^3 mest tot een totale capaciteit van 215 zeugen, 1.505 mestvarkens, 16 runderen, 1.890 m^3 mest, 2.500 l propaangas en 11.000 l mazout, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J.	VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.	VRINTS,	staatsraad,
de H.	R.	STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch.	BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **J. VERMEIRE.**